

INANNA A ENKI

I. tabulka

NINIVSKÁ VERZE

- I/ (*Nesrozumitelný řádek*)
2 Šuguru, čapku do stepi, si na hlavu nasadila,
když k pastýři, k ovčínu vyšla,
předklonila se, její klín byl obdivuhodný,
5 správně se předklonila, její klín byl hoden obdivu.
Plna radosti nad klínem svým něžně mluvila k sobě,
plna radosti nad klínem svým něžně (se chválila).
Stále se dívala na sebe,
na klín (svůj ženský) hleděla stále,
10 stále se na sebe dívala:
„Až já... pána obšťastním,
až rozzářím ho...
až učiním ho krásným...
až učiním ho nádherným...
15 až učiním ho mladým...
až učiním ho dokonalým...
až učiním ho bujným...
až učiním ho bohatě...
až učiním ho třpytivým...
20 až... nechám ho vrátit se zpět,
až učiním ho zářícím,
až mu dám zazářit,
až na cestu do Abzu, do města Eridu vydám se,
až já na cestu do Abzu, do města Eridu vydám se,
25 chci jemu, Abzu i Eridu slova lichotivá říkat,
chci Enkimu, Abzu i Eridu říkat lichotivá slova.“
(K Enkimu do Eridu Inanna) vyšla.

Asi 35 řádků chybí, konec mezery je možno doplnit podle jiné fragmentární verze, z Nippuru.

NIPPURSKÁ VERZE

(1 řádek nesrozumitelný)

- 2 „Já, paní nebe...
k Enkimu chci se modlit!
V domě dobrých věcí on moci (bohů) drží,
5 městu mému je nikdy nevydá.“
Tehdy Inanna dívka
do Enkiho Abzu v Eridu
kroky své sama naměřila.
Tehdy také ten, jenž moudrý je a moci bohů v nebi
i na zemi zná,
10 jenž ze sídla svého vůli bohů zná dobře,
jenž také o Inanně — ač od chrámu eridského na mli
ještě vzdálena nebyla —
věděl vše — Enki, vládce Abzu...

NINIVSKÁ VERZE

- II/ ...k poslu svému Isimudovi promluvil,
příkaz mu dává:
„Pojď sem, chci příkaz ti dát, můj příkaz splnit musíš!
Chci slovo ti povědět, musíš je vyslechnout!
5 Dívka do Abzu v Eridu vstoupí,
Inanna do Abzu v Eridu vstoupí.
Až dívka do Abzu v Eridu vstoupí,
až Inanna do Abzu v Eridu vstoupí,
nechť pojídá koláčky medové,
10 studenou vodu, jež srdce osvěžuje, nalít jí dej!
Před lvy (u brány) dej piva jí napít!
Jak s družkou přátelsky jednat s ní budeš,
u stolu čistého, u stolu boha Ana
Inannu svatou pozdravíš!“
15 Když k němu mluví,
naslouchá posel Isimud řeči svého krále.

Nechává dívku do Abzu v Eridu vstoupit,
 nechává Inannu do Abzu v Eridu vstoupit.
 Když dívka do Abzu v Eridu vstoupila,
 20 když Inanna do Abzu v Eridu vstoupila,
 medové koláčky jedla.
 Studenou vodu, jež osvěžuje srdce, jí nalili,
 před lvy (u brány) dali jí piva napít.
 Jak s družkou přátelsky s ní jednal,
 25 u stolu čistého, u stolu Anova
 pozdravil Inannu svatou.

Enki a Inanna...
 pijí pivo v Abzu, chutnají sladké víno,
 poháry bronzové plní až přes okraj,
 30 o poháry bronzové bohyně Uraš se přou.
(zbytek kolumny zničen)

III/ „Inanně svaté, dceři své, chci je dát...!“
 Hrdinství, sflu, nečestnost, čestnost, ničení měst,
 zvuk nářků, srdce radost
 vzala si Inanna svatá.
 „Ve jménu síly své, jménem Abzu svého
 5 Inanně svaté, dceři své, chci je dát...!“
 Znalost lži, zemi nepřátelskou, mír, cestování, sídlo
 stále
 vzala si Inanna svatá.
 „Ve jménu síly své, jménem Abzu svého
 Inanně svaté, dceři své, chci je dát...!“
 10 Truhlářství, měditepectví, písařství, kovářství,
 sedlářství, valchářství, stavitelství, košíkářství
 vzala si Inanna svatá.
 „Ve jménu síly své, jménem Abzu svého
 Inanně svaté, dceři své, chci je dát...!“
 Rozum, vědění, obřady očištné, dům pastýřský,
 uhlířství, ovčín, úctu, napětí, mlčení
 15 vzala si Inanna svatá.
 „Ve jménu síly své, jménem Abzu svého
 Inanně svaté, dceři své, chci je dát...!“

..., zapalování a zhasení ohně, práci těžkou, ...
shromažďování rodiny...

vzala si Inanna svatá.

- 20 „Ve jménu síly své, jménem Abzu svého
Inanně svaté, dceři své, chci je dát...!“
Hádku, vítězný pokřik, udílení rad, rozvahu, souzení,
rozhodování

vzala si Inanna svatá.

- 25 „Ve jménu síly své, jménem Abzu svého
Inanně svaté, dceři své, chci je dát...!“
(2 řádky fragmentární, asi 40 zbylých řádků na konci kolumny
chybí)

IV/ Na počátku kolumny chybí asi 38 řádků. V dochovaných
36 řádcích Inanna znovu vypočítává, co jí dal Enki v Abzu.

V/ Enki poslu Isimudovi praví:

- „Posle můj Isimude, mé sladké jméno nebe!“
„Králi můj Enki! Zde stojím! Řekni, co přeješ si?“
„Jestliže ještě do Kullabu v Uruku nevyšla,
5 jestliže ještě k místu, kde Utu..., nevyšla,
zkusit chci, zda bych je nedostal zpět.“
„Inanna svatá však moci bohů již shromáždila,
vstoupila do člunu nebeského,
nebeský člun od běhu odrazila!“

Když tomu, kdo pivo pil, tomu, kdo pivo pil, do hlavy
stouplo,

- 10 když otci Enkimu, který je pil, pivo do hlavy stouplo,
velký pán Enki se zamyslíl,
pán k Abzu se zahleděl,
král Enki se v Eridu zamyslíl.

Enki poslu svému Isimudovi praví:

- 15 „Posle můj Isimude, mé sladké jméno nebe!“
„Králi můj Enki! Zde stojím! Řekni, co přeješ si?“
„Vysoké kněžství, kněžek úřad, božství, vznešená pravá
koruna vladařů, královský trůn — kde jsou?“

- „Můj král je dal své dceři!“
 „Vznešené žezlo, hůlka a kroužek, vznešený šat,
 pastýřství, království — kde jsou?“
- 20 „Můj král je dal své dceři!“
 „Úřad služebné kněžky, vysoké kněžky, zařkáváče,
 kněze ze svatyně gigunu, pomazaného — kde jsou?“
 „Můj král je dal své dceři!“
 „Stálost, okovy, motyka, sestup do podsvětí, odchod
 z podsvětí, herectví — kde jsou?“
- 25 „Můj král je dal své dceři!“
 „Dýka a kyj, chlapci k milování, roucho černé, barevný
 šat, účes, . . . — kde jsou?“
 „Můj král dal je své dceři!“
 (*1 řádek fragmentární*)
 „Můj král je dal své dceři!“
 „Odznak, záplava, soulož, líbání, prostituce, přebhání
 sem a tam — kde jsou?“
- 30 „Můj král je dal své dceři!“
 „Volání hlasité, pomluva, lichotky, . . . , děvka
 chrámová, veřejný dům — kde jsou?“
 „Můj král je dal své dceři!“
 „Nenarozený plod, . . . , kněžka nebe, nástroj zvučný,
 hudba, stáří — kde jsou?“
 „Můj král je dal své dceři!“
- VI/ (*1 řádek fragmentární*)
 Dům Enkiho slovo žádné nezanedbá.
 Rada hlasitá (byla) udělena, (Enki) věci velké si
 uvědomil.
 „U závory na bráně domu kvákala žába,“ řekli mu.
- 5 Tam určil jí (kdysi) místo.
 Enki vzal žábu za pravou nohu,
 do svého čistého . . . dal jí vstoupit.
 Po kyji z dubu, ze svého zimostrázu, natáhl ruku.
 (Zabil ji), tělo její dal ptákům v nebesích,
 10 (zabil ji, tělo její) dal rybám v mořích.
 (*11 řádků fragmentárních*)

II. tabulka

- 1 Kníže poslu svému Isimudovi praví,
Enki slovo k »sladkému jménu nebe« obrací:
„Posle můj Isimude, mé sladké jméno nebe!“
„Králi můj Enki! Zde stojím! Řekni, co přeješ si?“
5 „Kam až se dostal nebeský člun?“
„Teď právě dosáhl . . . přístavu.“
„Jdi! Démoni enkumové nechť vezmou jí nebeský
člun!“

Isimud vezír mluví k Inanně svaté:

- „Má paní, otec tvůj Enki mne poslal za tebou,
10 Inanno, tvůj otec mne poslal za tebou!
Co otec tvůj pravil, je mocné,
co Enki uložil, je mocné,
jeho slova velká změnit nelze!“

Inanna svatá mu na to odpovídá:

- 15 „Můj otec co řekl ti, co že ti uložil,
proč jeho slova velká změnit nelze?“
„Můj král mi řekl,
Enki mi uložil:
Inanna ať si do Uruku jde, ty však člun nebeský pro
mne zpět do Eridu vezmi!“
20 Inanna svatá praví poslu Isimudovi:
„Proč otec můj slovo své ke mně změnil,
proč slovo své, jež mi řekl, změnil,
proč svá velká slova převrátil?
Můj otec říkal mi lži, lhal mi,
25 lživě jméno své síly, jméno Abzu svého vyslovil!
Proradně za mnou tebe co posla vyslal!“
Ještě než tato slova z úst jí vyšla,
chopili se enkumové nebeského člunu.
Inanna svatá rádkyni své Ninšubuře praví:
30 „Pojď ke mně, má pravá rádkyně ze svatyně Eanny,
má rádkyně dobrých slov,
můj posle slova neměnného!“

Voda se nedotkla ruky tvé, voda se nedotkla nohy
tvé!“

Poté, co Inanna s darovanými silami bohů
a s nebeským člunem uprchla,

- 35 praví kníže podruhé vezíru svému Isimudovi,
obrací Enki slovo své k »sladkému jménu nebe«:
„Posle můj Isimude, mé sladké jméno nebe!“
„Králi můj Enki! Zde stojím! Řekni, co přeješ si?“
„Kam se až dostal nebeský člun?“
40 „(Přístavu) svatého dosáhl.“
„Jdi! Všech padesát obrů z Eridu nechť nebeský člun
jí vezme!“

Isimud posel praví Inanně svaté...

Rozhovor Enkiho s Isimudem, Isimuda s Inannou a Inanny s Ninšuburou se v textu opakují celkem šestkrát. Enki vysílá za nebeským člunem Isimuda s dalšími pomocníky: s padesáti bohy Lachama z Enguru, s velkými rybami moře, se stráží v Abzu a s démony od kanálu Iturungal. Inanně se však vždy podaří uniknout. Nakonec se dostává až do svého sídelního města Uruku.

IV/ Člun nebeský dosáhl Uruku, jejího sídla.

„Ninšuburo ...

člun rukou svou a nohou svou (dobře řiď),

- 15 posedmé rychlostí (uniknout)

(rychle) se rozhodni...!

Velká knížecí dcero, Ninšuburo svatá!“

Inanna svatá... nebeský člun,

Inanna svatá ho dokonale (vedla).

- 20 Rádkyně její Ninšubura

mluví ke svaté Inanně:

„Má paní, dnes přivedla jsi člun k bráně radosti,

ke Kullabu uruckému

Nyní hojnost všeho v našem městě bude,

nyní v našem městě bude nadbytek!

- 25 Na našich kanálech čluny nákladní budou (plout)!“

- Inanna svatá jí na to praví:
 „Dnes přivedla jsem člun k bráně radosti,
 ke Kullabu uruckému!
 V ulicích ať vznešeně ho táhnou,
 30 do ulic proto ať všichni se postaví!
(2 řádky fragmentární)
 Starcům města chci rozvahu dát,
 stařenám chci dát dobrou radu,
 35 dětem chci darovat radost srdcí!
(8 řádků fragmentárních)
 (Uruk) nechť modlitby veliké pronáší,
 45 Král nechť porazí býky a zařízne hojně ovci,
 ať z nádob pivo vylévá!
 Ať zazní dá bubnům i bubínkům,
 buben tigi ať naladí správně!
 Nechť všechny země cizí mou nádheru opěvují,
 50 lid můj nechť slávu mou velebí!“

Když nebeský člun k bráně radosti, ke Kullabu
 uruckému přivedla,

v ulicích vznešeně dala ho táhnout.

Dosáhla domu, čistého místa, tam (určila) jeho místo,
 u studny čisté, své hlavní studny dala...

- 55 Inanna dala moci božské, jež jí daroval, i nebeský člun
 k bráně svatyně Gipar (přinést),
 u brány Enunna (vyložit).
(1 řádek fragmentární)

Kníže poslu svému Isimudovi praví,

- 60 Enki slovo k »sladkému jménu nebe« obrací:
 „Posle můj Isimude, mé sladké jméno nebe!“
 „Králi můj Enki! Zde stojím! Řekni, co přeješ si?“
 „Kam až se dostal nebeský člun?“
 „Dosáhl bílého přístavu (v Uruku).“
 65 „Jdi! Stoj v údivu...
 stojí v údivu nad člunem nebeským?
 Inanna svatá...
 stojí v údivu (nad člunem nebeským)?“
(zbytek kolumny nelze zatím doplnit)

VI/ Při vykládání nebeského člunu jsou znovu vyjmenovány všechny božské moci, které Inanna přivezla do Uruku. Oproti fragmentárnímu seznamu ve třetím sloupci první tabulky jsou zde uvedeny ještě další.

- 20 „Položení na zem, bujnost ženství jsi přivezla.
to, co zdokonaluje moci bohů, jsi přivezla.
(2 řádky fragmentární)
Svatý buben tigi, svatý buben lilis, buben . . . , bubínek
meze a bubínek ala jsi přivezla.

Řádky 25—30 vypočítávají pět božských moci vládce nebe Ana.

Vznešený . . . , kolik ho je, slad, z něhož pivo vaří,
jsi přivezla . . .

(řádky 32—39 zničený)

- 40 Žena to místo, kde nádhera . . .
»Domem, do podsvětí vchod postaven« pojmenovala.
(Tam), kde příručí obchodní »padesát šekelů« řekl,
jak ten, jenž (šidí), špatně mu odváží.
To místo »střepy a úlomky« pojmenovala.
- 45 Místo, kde člun v přístavu plul (sem a tam),
»Vnitřkem je . . . plný« pojmenovala.
Místo, kde člun v přístavu přirazil,
»Přístavem bílým« pojmenovala.
Místo, kde (náklad) byl vyložen,
- 50 »Přístavem lazuritu« pojmenovala.
Enki pravil Inanně svaté:
„Ve jménu síly své, jménem Abzu svého
ženě v mém Abzu chci . . . dát!“
„Proč nyní takto ke mně sem vstoupil?“
- 55 Proč moci bohů rukou mi bere?“
(9 řádků nesrozumitelných)
- 65 „U brány své v Giparu ať v radosti tráví své dny!
Tví lidé města, děti Uruku nechť v . . . žijí!“
„Tobě však, (Enki), tvému Eridu znovu je dá, (moci
bohů) na jejich místo vrátí!“